

NAŠE SLIKE.

Žmitkova vinjeta (str. 705.) je sestavljena k besedilu stare kropenske pesmi. Koledniki na sliki so, kakor na vseh prejšnjih vinjetah, pristni Kroparji.

„Sikstova madona“ (str. 712.) je izmed najslavnejših slik velikega Rafaela. Ime je dobila od papeža sv. Siksta, katerega slika je pod Madono. Rafael

Dr. Randa,
novi avstrijski češki „minister-rojak“.

je naslikal to podobo v svoji najzrelejši dobi v Rimu, ko je stal na vrhuncu svoje slave in moči. Slika je vizionarna, jako različna od idiličnih „Madon“, katerih je Rafael toliko ustvaril v prejšnjih dobah. Ravno ob mnogoštevilnih podobah svete družine lahko najbolje študiramo razvoj kralja vseh slikarjev od mladostnih stvorov do najvišje popolnosti. „Sikstova madona“ nam odpira pogled v nebo, katero je zagrnjeno z zastorom. Spredej si moramo misliti veliko množico ljudstva. Sv. Sikst in sv. Barbara klečita pred nebosi in molita za ljudstvo, ki se jima priporoča. Kar se nebo odpre in zasije v zlatem žaru. Zadaž so neštevilne angelske glavice, izmed njih pa stopi lahna koraka nebeška Kraljica z detetom v naročju. Veter giblje njeno obleko, ko stopa po oblakih doli. Nebeško dete z nepopisno nežnimi udi ima vendar resen obraz, iz katerega gledajo velike oči naravnost in odločno, izražajoč nadzemsko modrost. Tudi Marija je idealna prikazen. Ko stopi iz nebes proti zemlji in zagleda pred seboj množico, častečo jo kot Mater božjo, lahna rdečica preleti njeno lice in korak ji zastane, kakor bi se sama ustrašila svojega veli-

čanstva. Človeški ideal in nebeška vzvišenost sta združena na sliki v nepopisno lepo harmonijo. — Take „Madone“ ni ustvaril več noben umetnik ne pred ne za Rafaelom. Angelca spodaj s kuštravima glavicama gledata zamaknjena v višavo. Tudi tu je občudujoča resnost čudovito lepo spojena z otroško nežnostjo. Pa vendar kolik razloček med njima in med obrazom Jezusovim! Idealno krščansko naziranje se tu združuje z zdravim, krepkim realizmom. Kako izrazita, popolnoma realistična je glava papeža Siksta! — Rafaelovim „Madonam“ so mnogokrat očitali, da pri njih prevladuje človeški moment, da so to pač lepe idile, a da nimajo dovolj religioznega značaja. A pomisliti moramo, da so one slike bile večinoma namenjene za privatne naročnike, ne pa za cerkve. „Sikstova madona“ je pa bila naročena za cerkev sv. Siksta v benediktinskem samostanu v Piacenzi. Zdaj je v Draždanih.

„Kislo grozdje“ (str. 745). Lisica zvitorepka ni nikdar v zadregi za izgovor. Če se ji kaj ne posreči, vedno ve za pravo razlago. V grmovju je zasedila kljunače. To bi bila knežja pečenka! Tiho in

Graf Buquoi,
novi avstrijski poljedelski minister.

previdno se priplazi, že se ji oči iskré in sline cedé, še en korak, pa se bo vsedla k obedu, — kar završi v grmovju in kljunači odleté. Žalostno pogleda za njimi lisica. Potolažiti se mora zopet s tem, da ne mara grozdja — ker je prekislo!

Naše slike kažejo dalje novoimenovana poveljnika mandžurskih armad, generala Grippenberga in Kaulbarsa, ki bosta pod vrhovnim vodstvom